

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Qui perfecit pedes meos tanquam ceruorum, Et super excelsa statuens
me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

fertur. Sic & latini, magnam vim pecuniarum, hominum, equorum &c. dicitur quando multitudinem significant.

Circundari virtute. Igitur cingi & circumdari Ecclesiam virtute, est illud quod Lucas Act. ij. dicitur augebatur credentium in domino multitudo uirorum ac mulierum. Item significat quod cum prius uiam domini impollutam dixisset, nunc iam uiam impollutam dicit, cum tamen eadem sit uia sua & domini, ipsa enim uiam dicitur ambulare, non suam quae non sit domini, hanc enim synagoga ambulat, ut illi dicit, nos omnes errauimus, unusquisque in uiam suam. Et Gen. vi. Omnis caro corrupta est uia dei, ab initio & semper.

Via ecclesiae maculata, est probari & confirmari talem multorum imitatione, quod nisi haec fieret, cum tot sint impij qui eam noxiam & immundam criminant, tandem de filij Israel creuerunt, & quasi germinantes multiplicati sunt, & robora nimis impleuerunt terram. Et iterum, Quato magis opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur & crescebant. Ideo aptius hic dixit, uiam meam, & exempli Ecclesiae ambulatis in uia domini multos attraxit in eandem uiam. Ista enim in Apostolis absque medio ex deo habuit uiam domini, ceteri autem ministerio & exemplo Apostolorum & praedicatorum discipulorum. Id quod etiam perpetua Ecclesia seruat deus, ut omnes quidem habeat a solo seipso doctos, & tamen omnes per hominum ministeria, uerba & exempla trahat, & per uiam Ecclesiae in uiam suam, quae eadem est, ducat. Hierony. ij. Reg. xxij. reddidit. Et complanauit per se. tam uiam meam, quod facile in eandem cadet sententiam.

Qui perfecit pedes meos tanquam ceruorum,

Et super excelsa statuens me.

Hiero. hic & ij. Reg. xxij. Coaequans pedes meos ceruis, & super excelsa mea statuens me. Scio in superioribus me per pedes exposuisse affectus animi & motus cordium, ut psal. xij. ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem, quae expositio in multis locis scripturae, forsitan & hoc ualet. Sed audeo meo iterum sensu abundare, & ecclesiae pedes sic intelligere, ut coherentia aptius quadret, in spiritu enim uersamur cum propheta, Hic enim uersus ratione mihi reddere uidetur praecedentis, in quo uiam suam dixit auctam & roborata imitatione multorum, quod nullis alijs uiribus factum est, quam ministerio Euangelij, quod non sine magno miraculo uirtutis diuinae, tam multos, tam uelociter ad Ecclesiam congregauit, cum uia domini, quae ecclesia ambulat aduersaria sit omni prudentiae carnis, nec possit impolluta iudicari ab ullis hominibus, nisi deus illorum corda mutarit, id quod incredibili uelocitate perfecit ministerio uerbi.

Miraculum magnum.

Pedes Ecclesiae, Euangelistae.

Pedes ergo Ecclesiae sunt ipsum ministerium uerbi, siue quod parum refert, ipsi Euangelistae. Sic Paulus se cursum consummasse ad Timotheum scribit, Et Act. xx. Dummodo consumam cursum meum & ministerium uerbi quod accepi. Et ad Galathas, Ne in uanum currem aut cucurissim. De ijs pedibus loquitur Ezechielis uisio, ubi pedes quatuor animalium scribit fuisse pedes rectos, & Isaia. liij. quae Ro. x. Paulus adducit. Quae speciosi super montes pedes euangelistae, praedicatorum pacem, annunciantis bonum &c. id est, quae dulcis praedicator, qui praedicat gratiam & remissionem peccatorum. Et Michea. v. Surge tritura filia Zion, quia cornu tuum ponam ferreum, & ungulas tuas ponam aeras. Iterum Isa. xxxvij. Beati qui

IN PSALMUM XVII

Beati quod feminatis super omnes aquas, immittentes pedem bouis & asini. Et
multa similia passim in scripturis. Inde bos in area pedibus triturans, Euange/
lister significat Paulo. j. Cor. ix. Nō alligabis os bouis triturantis.

Nota autē est, ceruorū illa insignis celeritas, quæ & uerbo tribuit psal. cxlvij.
Vociter currit sermo eius. Quæ autem sunt excelsa ista super quæ statuit eā
dominus: & quæ conuenientia pedum & excelsorū: deinde uelocitatis & sta/
tis: Alij excelsa intelligunt, in quibus posita est ecclesia, Mihi adhuc de pe/
dibus loqui uideat, Hebraeus enim dicit, Stare me fecit, id quod pedum est pro/
prium, quare simpliciter sentio, idem hic dici quod Isaiæ. xl. dicit. In montem
excelsum ascende tu, qui euangelistas Zion. Exalta in fortitudine uocem, tu
qui euangelistas Hierusalem. Exalta, noli timere, dic ciuitatibus Iudæ, Ecce de
us uester. Eodem consilio & li. adiecit, montes dicens: Q̄ speciosi super mon/
tes pedes euangelisantis, Forte & hoc a ceruorum ingenio sumptū est, qui fœ/
nus suus exerceat cursu, fugamq; meditari docent, ad prærupta ducunt saltūq;

Ceruorū in
genium.

Nihil ergo pugnant cursus & status pedum istorum, quando & Ezechielis
primo scribuntur & ambulasse & stetisse. Excelsa autem siue montes siue præ/
rupta, non intelligo nisi turbas populorum multorum, in quorum medio præ/
dicator stat, & cum fiducia constanter annunciat uerbum dei, quod non est
uirtutis humanæ, sicut Christus indicat, dicens Lucae ult. Induemini uirtute
ex alto, ideo dicit Stare me fecit. Sic Petrus, stat Act. ij. & eleuat uocem suam
ad Iudæos, Et Paulus uarijs locis. Et Christus psal. lxxxj. Stat in medio deorū.
hunc statum Isaias. xl. sua magna exhortatione fati clare exponit. Turbas
autem populorum montes uocari ex multis locis patet. Sic enim Babylonem
Hieremias ult. montem uocat, & quælibet ecclesia mons dicitur, sicut uniuersa
salis ecclesia, mons domini dicitur psal. lxxvij. & Isai. xj. & c. Mea autem excelsa
hebraeus dicit, in quo uel prouidentiam dei signat, quæ fecit, ut ministeriū uer/
bi non profuerit, nisi ihs, qui ad ecclesiam uocandi erant, uel simpliciter ipsas
ecclesias partiales sic appellat.

Stare in mō-
tibus.

Qui docet manus meas ad prælium.

Et posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Perstat in commendandis eloquijs dei & uirtute eorum, non enim solū im/
polluta & igne probata sunt, nec solum docent & conuertunt multos ad fidē
per ministerium prædicantium sicut hæcenus dixit, sed & potentia deo sunt, (ut Paulus. ij. Corin. x. docet) ad destructionem munitio-
um, consilia destru-
entes, & omnem altitudinem extollentem sese aduersus scientiā dei, & in ca/
pitiuitate redigentes omnē intellectum in obsequiū Christi. Sic & ad Titum
præcipit, Episcopū esse potentē, nō modo ut exhortet in doctrina sana, sed &
cōtradictōes redarguat, nec id nisi sermone fideli, qui est secundū doctrinam,
nō in argutijs humanis aut ratiunculis philosophicis, Hoc est quod dicit.

Verbi dei
potentia.

Qui docet manus meas ad prælium, Neq; enim Ecclesia mundano prælio
simplicita est, suam habet ipsa prælium, quod iam ex Paulo retuli: Aduersari/
os scilicet uerbi, quibus, nisi dominus doceat manus ad prælium, & ærea no/
bis brachia ponat frustra congregimur: Neq; Moses & Aarōn poterant Ian/
riem & Mambrem superare, nisi in digito dei. Ex humanis rationibus, nō nisi
noxiæ oriuntur contentiones, inuidiæ, sectæ, ut idem Paulus docuit. Credo au/
tem ab

Ecclesie suū
prælium.

Kk iij tem ab

TIO
orum & c. dicit
Act. ij. dicit
Et. v. magis aut
Idem significat
in uiam impol/
am dñi ambu/
e Isai. liij. dicit,
eis caro corru/
tus dicit jim/
quod nisi he/
us, tandem de/
gurate dicit,
borati nimis
magis mult/
exemplū Ec/
psa enim in
terio & exē/
perpetuo in
tamen oēs
lesiz in ui/
planauit
tr excelsa
us animi
inē, quæ
neo iterū
quadret,
e uidet
torum,
n sine
m con
lentiz
corda
rt, ipsi
t Act.
Et ad
zechi
iz. li.
præ/
orædi
ion,
cxij.
qui